Deckel, Decke H. 1026. Нацал. 2,161. तस्मिन् (मृद्धाएउ) पिधानमुद्धृत्य Ra6a-Tar. 5,75. स्थाली о Mar. P. 50,89. पात्रं मिषधानम् MBs. 4,446. सिपधानानः स्वर्णभुङ्गारः Ra6a-Tar. 1,128. मञ्जूषा सुपिधाना МВs. 3, 17182. कालाशान् — सत्तीरवृत्तपह्मवफलपिधानान् bedeckt mit Varas. Врв. S. 47,87. — Vgl. खडु, о, द्वार о, श्विपधान.

पिधानक (von पिधान) m. Decke, Scheide: खड़° Degenscheide H. 783. पिधानवस् (wie eben) adj. mit einem Deckel versehen: मृद्वाएउ Råga-Tab. 5,74.

पिधायक (von 1. धा mit पि = श्रपि) adj. verdeckend, verhüllend; davon nom. abstr. ेता f.: श्रवलाकपित्नपनपद्य Vedântas. (Allah.)

पिनह्नक adj. f. ेनहिका demin. von पिनह्न (s. u. नत् mit श्रपि), aus Rücksichten für das Versmaass statt dieses gebraucht: एकशङ्कास्तया नार्पा गवेधुकापिनहिका: HARIV. 11164.

पिनस m. = पीनस Coleba. und Lois. zu AK. 2,6,2,2.

पिनाक (पिनाक Unadis. 4, 15) m. n. gana मर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. Siddh. K. 249, a, 1. 1) Stab, Stock Naigh. 3, 29. Nik. 3, 21. पिनाकं विश्व-दा गिहि VS. 16,51. विषेच्येत कत्तती पिनीकमिव विश्वेती AV. 1,27,2. पिनाकक्स्त TS. 1,8,6,2, wofür पिनाकावस VS. 3,61, welches Manton. durch den Bogen (Bogenschaft) verhüllend erklärt. (नामा वसव: सप्तप-रुषाः) दावङ्कराधरै। तत्र दाव्तमधन्धं रै।। दे। वरासिधरै। राजनेकः शक्ति-पिनाकाध्का || MBn. 5,5259. In der Regel bezeichnet das Wort in der späteren Literatur die Keule und auch den Bogen Rudra-Çiva's (auch in den oben angeführten Stellen der VS. und TS. ist das पिनाक in Rudra's Hand). ÇATAB. in Ind. St. 2,46, N. 2. (गर्ाम्) पिनाकामिव क्रंड-स्य क्रइस्याभिन्नतः प्रमृत् MBn. 6,2797 (= HARIV. 13446). 13,6386. 6396. प्रूलं धनुः पिनाकं वानार्धे वा गिरिसतार्धम VARAH. BAH. S. 58, 43. उन्ह्रा-युधसवर्णाभं धनुस्तस्य मकात्मनः। पिनाकमिति विख्यातमभवत्पविगा म-कृति ॥ MBn. 13,849. Çiva erhält die Beiwörter: ध्रक् 6388. 1,7831. 4,779. 14,2299. And. 3,5. भृत् H. 199. ेगासर MBH. 3,1628. ेपाणि H. 199, Sch. Kumaras. 3, 10. Civ. Nach den Lexicographen ist पिनाक m. n. = प्रल (AK. 3,4,1,14), = शंकास्य प्रलम् Bhar. zu AK. ÇKDr. = त्रिमूल H. an. 3,65. Med. k. 119. Civa's Bogen (AK. 1,1,4,30. 3,4, 4, 14. H. 201. H. an. Med. Halas. 1,14). - 2) m. n. Staubregen, herabfallender Staub H. an. Med. - 3) m. N. pr. eines Mannes PRAYARADHJ. in Verz. d. B. H. 59, 25. 26. - 4) f. \$\frac{1}{3}\$ ein best. Streichinstrument Cab-DAK. im CKDR. - Vgl. पैनाक.

पिनाकि eine aus metrischen Rücksichten gebrauchte Nebenform von पिनाकिन; nur im acc. पिनाकिम् von Çiva MBH. 2, 1642. 3, 8836. पिनाकिन् 1) adj. mit einem Pinäka bewaffnet: कुरुपाधवरा: MBH. 6,684. — 2) m. a) Bein. Rudra-Çiva's AK. 1,1,4,27. Halâj. 1,12. Vjutp. 107. MBH. 13, 6806. Hariv. 1967 (पिणा gedr.). R. Gora. 2, 105,28 (= 96,29 Schl., wo पिनोको ein Druckfehler ist). 3,30,36. Çâk. 6. Kathâs. 50,182. पिनाकिद्मि Varàh. Brh. S. 27,c,10. — b) N. eines der 11 Rudra MBH. 1,2566. 4826. 12,7586. 13,7090. Hariv. 11531. 14169. Mit. 142,7. — 3) f. पिनाकिनी N. zweier Flüsse LIA. 1,164. fg. Mack. Coll. 1,76.

पिन्यास n. Asa foetida Gariade, im ÇKDe. — Vgl. पिएयाक.

पिन्व, पिन्वित Destur. 15,79 (सेचने, v. l. सेवने); पिपिन्वैयस; verwandt mit पी, ट्या. act. schwellen -, strotzen -, überlaufen -, reichlich machen; med. schwellen, strotzen, überströmen; auch in der Bed. des act. gebraucht. म्रपिन्वन्नर्धाः R.V. 1,62,6. भूमिं पिन्वत्ति पर्यसा 64, वार्भि र्धेन्मस्वं पिन्वंद्यः 112, ३. ४, 19, ७. ४२, ४. उत्सम् 5, ५४, ८. इषः ६, 39, 5. 63, 8. ऊर्जम् 70, 6. 7, 5, 8. 9, 74, 5. ब्रज्ञानः सर्पमिपन्वा स्र्वेतः 97, 31. 10,72,7. ऊर्ज च तत्र म्मितिं चे पिन्वत AV. 6,22,2. याभी रसा तारंसाद्रः पिपिन्वर्यः RV. 1, 112,12. — पिन्वंतं धिर्यः 151, 6. 7, 82,3. VS. 11,29. 12,10. पिन्व मा जिन्वार्वत: Âçv. Ça. 1,7. act. nachlässig für med. gebraucht ÇAT. Ba. 14,2,2,28. — med.: यः कितः सामपातमः समद्र देव पिन्वंते ए.v.1,8,7 सिन्धर्वः 6,52,4 दान्रहमा उपरा पिन्वते दिवः 1,54,7. वृष्टिः 5,63,1. तस्मा इयं दित्तीणा पिन्वते सद्दा 1,125,5. घेन्न शिश्वे स्वसीरेष् पिन्वते 2,34,8. 3,33,4. स्वं: 5,83,4. मधोर्घार्ग 9,75,4. ४३८४४. 2,2. इक्रा 9,36,5. TS. 1,6,3,3. वैद्यानर: AV. 18,4,35. ÇAT. BR. 7,4,1,9. 14,2,3, 27. श्राएडाभ्यां वृषा पिन्वते 3,1,22. med. mit act. Bed.: इपमुर्जे च पिन्वस इन्द्रीय मत्सिरित्तमः ए. १,63,2. येभ्या माता मध्मत्यिन्वति पर्यः 10,63,3. 1,181,8. स्यालीर्मध् पिन्वंमानाः VS. 19,86. 29,1. ÇAT. BB. 4,5,7,5. Àçv. GRHJ. 2, 4. KAUÇ. 62. — caus. so v. a. das act. des einfachen Stammes ÇAT. Br. 4,5,8,4. पिन्वने पिन्वपति 14,2,1,11.

— प्र act. med. so v. a. der einfache Stamm: प्र पिन्वत् वृक्षी स्रश्चेस्य धार्रा: R.V. 5,83,6. प्र र्षाः पिन्व विखुद्भेव रेर्द्सी 9,76,3. प्र कृषाय रूडी-दिप्त्वतार्धः 10,31,11. 3,33,12. प्र मेधिरः स्वध्या पिन्वते प्रम् 9,68,4. गिरिदि प्र रसी सस्य पिन्विरे द्त्राणि पुरुमोजसः VALAEB. 1,2.

पिन्व (von पिन्व) adj. schwellen —, fliessen machend; s. द्नि . पिन्वन (wie eben) n. ein best. im Cultus übliches Gefäss ÇAT. Br. 14, 1,2,17. fgg. 2,1,11. 3,1,22. Kärs. Ça. 26,1,20. 2,10. 5,5. 7,25.

पिन्वत्यपीय adj. ऋच्, Bez. des mit पिन्वत्यपे। beginnenden Verses (RV. 1,64,6) Çâñun. Bn. 15,3. 27,2.

पिपत् nom. ag. vom desid. von 1. पच् Vor. 3,151.

पिपितिस् nom. ag. vom desid. von पत् Vop. 3,151.

पिपतिषत् (partic. praes. vom desid. von 1. पत्) 1) adj. zu fliegen —, zu fallen im Begriff stehend. — 2) m. Vogel H. an. 2, 177. fg. Med. t. 232. — Vgl. पित्सत्त्, पिपतिष्.

पिपतिषु (vom desid. von 1. पत्) 1) adj. zu fallen im Begriff stehend MBB. 3,15471. — 2) m. Vogel Rigin. im ÇKDB. — Vgl. पित्सत्त्, पि-पतिषत्त्.

पिपाठक m. N. pr. eines Berges Mark. P. 55,7.

पिपासल् (partic. praes. vom desid. von 1. पा) adj. durstig Çik. 72.

पिपासी (vom desid. von 1. पा) f. Durst AK. 2,9,55. H. 394. HALÂJ. 2,208. VJUTP. 58. AIT. Ba. 2,19. ÇAT. Ba. 10,2,6,19. 12,2,8,12. ऋगुना-पापिपासे du. 14,6,4,1. AIT. UP. 2,1. तुत् GODH. 4,9,9. HIP. 1,4. SUND. 1.8. N. 10,4. 13,10. SUÇA. 1,4,11. 34,17. 121,7. VABÂH. BŖH. S. 52,90. — Vgl. ऋपिपास.

पिपासावस् (von पिपासा) adj. durstig Vedantas. (Allah.) No. 84.

पिपासित adj. zu trinken verlangend, durstig H. 393, Sch. HALAJ. 2, 207. VJUTP. 170. Siv. 5,36. Dac. 1,38. Nach gana तार्कादि zu P. 5, 2,36 von पिपासा; wir haben es oben (wo noch andere Stellen beigebracht worden sind) als partic. vom desid. von 1. पा aufgefasst. In ज्